

„HOW ARE YOU ”

PROGRAM NAUCZANIA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

OPRACOWANY PRZEZ AGNIESZKĘ KĘDZIOREK-JUSZKO

2020

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP.....	2
2. KONCEPCJA PROGRAMU	4
3. CHARAKTERYSTYKA ROZWOJOWA POSZCZEGÓLNYCH GRUP WIEKOWYCH.....	6
4. CELE PROGRAMU.....	8
5. TREŚCI NAUCZANIA	9
6. METODY PRACY.....	11
7. PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW.....	14
8. TECHNIKI NAUCZANIA.....	17
9. PLANOWANE OSIĄGNIĘCIA DZIECI.....	19
10. OCENA GLOBALNA.....	20
11. LITERATURA ŹRÓDŁOWA.....	21

Program został przygotowany z uwzględnieniem podstawy programowej.

Program ma na celu przygotowanie dzieci do posługiwania się językiem obcym nowożytnym poprzez rozbudzenie ich świadomości językowej i wrażliwości kulturowej oraz budowanie pozytywnej motywacji do nauki języków obcych na dalszych etapach edukacyjnych.

Przeznaczony jest dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat, które rozpoczynają naukę języka angielskiego.

WSTĘP

Zawarte w programie treści są realizowane przede wszystkim poprzez formy zajęć, które podtrzymują i wykorzystują naturalną ciekawość dziecka. Aby dzieci chętnie uczestniczyły w zajęciach językowych, tematy oraz materiały do ich nauczania zostały związane z otaczającą je rzeczywistością oraz odpowiadają poziomowi rozwoju ich psychiki. Dzieci najszybciej uczą się podczas zabawy, gry oraz czynności, w których wykorzystuje się muzykę, słowo i ruch.

Założeniem niniejszej koncepcji jest nauczanie wielopłaszczyznowe, pozwalające dziecku uczyć się języka aktywnie, wykorzystując wszystkie zmysły. Potrzeba zabawy jest jedną z podstawowych potrzeb tej grupy wiekowej i musi zostać zaspokojona również w czasie zajęć edukacyjnych. Wiek przedszkolny jest zatem doskonałym okresem do bezstresowego i zabawowego przyswajania języka obcego.

Przedszkolne nauczanie języka angielskiego pozwala uzmysłowić dziecku różnorodność kulturową i językową otaczającego świata. Dzięki naturalnym zdolnościom i otwartości na świat wczesne rozpoczęcie nauki języka angielskiego pozwala przedszkolakom sprawnie nabyć umiejętności komunikacyjne. Proces uczenia się języka obcego jest indywidualny i zależy od wielu czynników: wymiaru godzin, liczebności grupy, w której odbywa się nauka, celów i treści zajęć.

Motywacja odgrywa ogromną rolę w procesie nauczania. Dzieci charakteryzuje potrzeba sterowania własną aktywnością i podejmowania działania dopiero wtedy, gdy poczują się do tego gotowe. Program w swoim założeniu eliminuje pojęcie niepowodzenia w nauczaniu języka obcego poprzez prawo do zachowania ciszy i popełnienia błędów. Poprzez zapewnienie

dzieciom atmosfery akceptacji i różnorodnych form zajęć, które zostały przedstawione w niniejszym Programie, nauczyciel wielokrotnie daje możliwość

do osiągnięcia sukcesu, tym samym podnosząc motywację dzieci do nauki. Poprzez chwalenie i zachęcanie, dodaje im pewności w podejmowaniu ryzyka przy wykonywaniu nowych nieznanymi działań.

Program kładzie szczególny nacisk na muzykę i zabawę, które naturalnie wprowadzają dzieci w zaczarowany świat nauki języka angielskiego. W pracy z dzieckiem wykorzystywane będą materiały do nauki, które wykorzystują naturalną ciekawość dziecka. Dodatkowo będą wprowadzone elementy integracji multi-sensorycznej, sztuki teatralnej, tzw. CLIL (Content and Language Integrated Learning) czyli zintegrowania treści nauczania zawartych w podstawie programowej z nauką języka obcego.

2. KONCEPCJA PROGRAMU

Nawiązując do współczesnych badań w psychologii uważa się, że nauczanie języków obcych w jak najwcześniejszym wieku, kiedy umysł dziecka jest najbardziej chłonny, a jego aparat mowy jeszcze nie przyjął ostatecznej formy, jest w stanie zapewnić dziecku najlepszy start do jego językowej przygody. Jednakże należy zwrócić tutaj uwagę na fakt, iż zasadność wczesnego nauczania języków zakłada jedynie możliwość nabycia wymowy zbliżonej do wymowy rodzimych użytkowników danego języka. Jednocześnie trzeba zwrócić uwagę, że dziecko w wieku przedszkolnym po dwóch czy trzech latach nie osiągnie biegłości językowej, a jedynie pobudzi ogólną inteligencję dziecka, w szczególności inteligencję werbalną i sprawi, że dziecko szybciej oswoi się z tym językiem, przez co późniejsza nauka będzie efektywniejsza. „Europejskie Portfolio Językowe”, a w szczególności „Moje pierwsze europejskie portfolio językowe dla dzieci od 3 do 6 lat” podkreśla, że miarą nauczania języków obcych w wieku przedszkolnym nie jest liczba słów czy ilość nauczonych piosenek, a świadomość językowa, którą dziecko nabywa w procesie uczenia się języka (Pamuła, Rzyńska and Dobkowska, 2014). Aby to osiągnąć, nauczanie powinno odbywać się w sposób stopniowy i zrównoważony, budując umiejętności językowe w miłej atmosferze dostosowując treści językowe do możliwości rozwojowych dzieci.

3. CHARAKTERYSTYKA ROZWOJOWA POSZCZEGÓLNYCH GRUP WIEKOWYCH

Dzieci w okresie przedszkolnym nie stanowią spójnej grupy pod względem rozwojowym. Ich rozwój przebiega nierównomiernie i skokowo. Bardzo często w jednej grupie znajdują się dzieci o bardzo zróżnicowanym poziomie emocjonalnym i intelektualnym. Wszystkie procesy poznawcze u dzieci w wieku przedszkolnym są w fazie intensywnego rozwoju, a podstawowe funkcje psychiczne nie są jeszcze w pełni rozwinięte i ukształtowane. Myślenie, mowa i spostrzeganie silnie związane są z działaniem.

Dzieci w wieku przedszkolnym (ogólna charakterystyka):

- postrzegają świat całościowo,
- mają naturalną ciekawość otaczającego je świata,
- potrafią skoncentrować się i skupić uwagę jedynie przez krótki czas,
- szybko się uczą, ale też szybko zapominają,
- mają dobrze rozwiniętą wyobraźnię,
- są bardzo wrażliwe na krytykę,
- uczą się głównie poprzez działanie i ruch,
- szybko się angażują w różne działania i równie szybko je porzucają,
- mają stałą potrzebę zabawy i fizycznej aktywności,
- są spontaniczne i emocjonalne

Dzieci 3-letnie są w fazie intensywnego poznawania i tworzenia własnej tożsamości. Preferują zabawy równoległe, w samotności, a jeśli się bawią z innymi, to przez krótki czas. Trzylatki nie planują wspólnych działań, ich rozwój społeczny jest dopiero w początkowej fazie. Na przełomie trzeciego i czwartego roku życia zaczyna się pojawiać działanie zespołowe, rozwijają się więzi, kontakty społeczne z rówieśnikami.

Dzieci 3-letnie charakteryzuje:

- niski poziom autoidentyfikacji,

- wysoka emocjonalność,
- niski poziom kompetencji językowej,
- niski poziom rozwoju poznawczego i słabe rozumienie pojęć czasu i przestrzeni.

Dzieci 4-letnie charakteryzuje:

- żywotność i ruchliwość,
- trudności z koncentracją uwagi,
- wrażliwość na krytykę,
- dobra pamięć mechaniczna,
- szybkość uczenia się nowych treści i szybkość zapominania,
- niski poziom rozwoju fizycznego i ruchowego, zwłaszcza w zakresie precyzyjnych ruchów rąk i palców.

Dzieci 5-letnie:

- mają w dalszym ciągu problemy z koncentracją,
- posiadają szerszy zasób słownictwa,
- mają większą umiejętność myślenia,
- charakteryzują się dużą potrzebą odnoszenia sukcesu, zyskania akceptacji,
- charakteryzują się lepszą koordynacją ruchową.

Dzieci 6-letnie:

- dobra koordynacja ruchowa oraz duża potrzeba ruchu
- bogate słownictwo
- rozróżniają prawą i lewą stronę
- odczuwa silną potrzebę współzawodnictwa
- zna pory roku, dni tygodnia
- potrafi się przedstawić i powiedzieć gdzie mieszka

4. Cele programu:

Głównymi celami nauczania języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym jest uwrażliwienie na język angielski oraz na kulturę krajów anglojęzycznych, kształtowanie kompetencji różnojęzycznej zgodnie z europejską strategią Education and Training 2020, oraz wzmacnianie pewności siebie dziecka i motywowanie do dalszej nauki. Treści nauczania programu są tak dobrane, aby odpowiadały poziomowi intelektualnemu i emocjonalnemu oraz zainteresowaniom dzieci i zostały uporządkowane w obrębie bloków tematycznych. Zakres tematów dotyczy bezpośredniego otoczenia dzieci i ich życiowych doświadczeń. Dzięki temu program nauczania języka angielskiego można dopasować do programu nauczania przedszkolnego. Struktury językowe i słownictwo wprowadzone są spiralnie, co oznacza, że co pewien czas te same treści są powtarzane i rozszerzane o nowe elementy, podobnie jak treści nauczania przedszkolnego.

Uwzględniając aktualne i przyszłe potrzeby językowe i wychowawcze dzieci w wieku przedszkolnym program zakłada:

- Budzenie zaciekawienia językiem angielskim poprzez osłuchanie dzieci z tym językiem,
- Kształtowanie podstawowych kompetencji komunikacyjnych (uczenie się struktur, konstrukcji zdaniowych), w tym prawidłowej wymowy zgodnej ze standardami brytyjskiej odmiany języka angielskiego,
- Tworzenie sytuacji doskonalących umiejętności poznawcze i pamięć (uczenie się słownictwa),
- Pogłębianie wiedzy o otaczającym świecie poprzez zainteresowanie kulturą i obyczajami krajów anglojęzycznych, włączenie elementów CLIL, oraz pogłębianie edukacji interkulturowej,
- Motywowanie do dalszej nauki języków obcych poprzez wzbudzanie poczucia sukcesu i akceptacji oraz bezpieczeństwa (dostosowanie sposobu nauczania do aktywności dziecka, oraz treści do umiejętności poznawczych dziecka,)
- Wdrażanie do pracy w grupie w trakcie gier i zabaw,
- Rozwijanie inteligencji społecznej dziecka w trakcie gier, zabaw i pracy w grupach,

Uczenie się dzieci w tym wieku polega na nabyciu umiejętności słuchania, śpiewania i mówienia. Zgodnie z podstawą programową dziecko, które ukończy edukację językową w przedszkolu i rozpoczynające naukę w szkole podstawowej musi nabyć następujące umiejętności:

1)uczestniczyć w zabawach, np. muzycznych, ruchowych, plastycznych, konstrukcyjnych, teatralnych;

2)rozumieć bardzo proste polecenia i reagować na nie;

3)powtarzać rymowanki, proste wierszyki i śpiewać piosenki w grupie;

4)rozumieć ogólny sens krótkich historyjek opowiadanych lub czytanych, gdy są wspierane np. obrazkami, rekwizytami, ruchem, mimiką, gestami.

Nauka języka będzie włączona w różne działania realizowane w ramach programu wychowania przedszkolnego i odbywać się będzie poprzez zabawę. Język angielski używany będzie w różnych sytuacjach życia codziennego poprzez kierowanie do dzieci prostych poleceń podczas zabaw i zajęć, czytanie książeczek, naukę prostych rymowanek i piosenek.

5. Treści nauczania:

Tematyka proponowana do realizacji na zajęciach jest skorelowana z programem wychowania w grupie przedszkolnej oraz spójna z treściami realizowanymi następnie w I etapie edukacyjnym- nauczaniem wczesnoszkolnym w klasach I-III. Aby wzmocnić poczucie własnej wartości i pozytywny stosunek do nauki języka angielskiego zakres treści nauczania jest dziecku dobrze znany i dotyczy jego najbliższego otoczenia, zwierząt, zmieniających się pór roku, popularnych świąt i wydarzeń, kolorów, wyglądu, członków rodziny, czynności i rutyn dnia codziennego, etc.

Materiał leksykalny:

Istotą założeń tego programu jest to, aby treści rosły wraz z rozwojem dzieci. Ważną kwestią wprowadzania materiału leksykalnego jest dostosowanie liczby nowych treści przedstawianych w czasie zajęć językowych. W początkowych etapach nauki, wśród dzieci 3 letnich zalecane jest wprowadzanie nie więcej niż 3 lub 4 nowych pozycji, które następnie należy dobrze utrwalić, zanim wprowadzi się następne. Na dalszych etapach nauki możliwe jest wprowadzanie ok. 6 nowych słówek na jednej jednostce lekcyjnej.

1. Witamy się i przedstawiamy po angielsku.

- Hello!, Good morning, Hi!, I am....., What's your name?, How are you?, I'm fine, thank you. Goodbye. Bye, Bye. See you, Thank you.

2. Poznajemy nazwy kolorów. - pink, red, orange, yellow, green, blue, purple, white, black, brown

3. Moja rodzina. Nazwy członków rodziny.-This is my family. This is my..... and this is mummy, daddy, sister, brother, grandpa, grandma, me, uncle, aunt

4. Liczymy od 1 do 10. Liczba mnoga rzeczowników. 1-10

5. Poznajemy nazwy części ciała i proste polecenia. -ears, fingers, mouths, eyes, head, noses, toes, knees, shoulders, feet, chin, cheek

6. Zabawki. – np. doll, balloon, robot, plane, kite, ball, train, blocks, car

7. Ćwiczenia ruchowe TPR -wydawanie poleceń i reagowanie na nie.

- Touch your.....

- Open your

- Clap, stamp -

- Point to.....

- Close your

- Quiet, please -

-Say.....

- Go, Stop - Make a cricle

-Walk, run, jump, tip-toe, sleep, dance, turn around, swim, eat, drink

8.Zaimki miejsca: in, on, under, next to

9.Boże Narodzenie, Wielkanoc, Halloween, Dzień Mamy, Dzień Taty, Dzień Babci i

Dziadka, Wielkanoc – ex. Christmas tree, presents, candles, star, sweets, Santa Claus

- Easter Bunny, Easter eggs, Easter baskets, Humpty Dumpty

- I love you/ my mummy/ I love my daddy

10. Nazwy zwierząt domowych i gospodarskich: - np. pets, cat, mouse, parrot, rabbit, hamster, tortoise, dog,

-cow, horse, pig, sheep, goat, chicken

11. Nazwy dzikich zwierząt:

- giraffe, tiger, monkey, zebra, elephant, lion, bear

12.Pojazdy: -car, bus, train, motorbike, bike, lorry, plane, helicopter, taxi, space shuttle

13.Jedzenie: np.

-apple, pear, banana, grapes

-ice-cream, salad, chicken, cheese, sandwich, cake

-carrot, potato

-ham, bread,

14.Ubrania: - shorts, socks, shoes, trousers, dress, sweater, T-shirt

15.Przyroda i pogoda: - Hot, cold, sun/ sunny, rain/ rainy, cloudy, snowing, windy, moon, birds, bugs, caterpillar, butterfly, owl, frogs, log, pool, leaves, trees, flowers, spider

16.Emocje:

Are you.....happy, sad, angry, hungry?

17. Pory roku:

winter, spring, summer, autumn

18. dni tygodnia

19. miasto: np. city, street, park, house

20. kształty

Struktury gramatyczne:

-rzeczownik, liczba mnoga rzeczownika

-zaimki osobowe

- przymiotniki (kształt, kolor, wielkość)

-liczebniki główne do 10-ciu

-okoliczniki miejsca

-okoliczniki czasu- then, next, after

-spójnik: and, but

-czasownik have got ,to be

-tryb rozkazujący

- polecenia, zakazy don't do this

8 czas teraźniejszy prosty

- wyrażanie upodobań (I like, I don't like) Sytuacje i funkcje komunikacyjne

- powitania

- przedstawianie się
- prezentowanie członków rodziny
- pytanie o imię, wiek, samopoczucie
- wyrażanie upodobań i uczuć
- składanie życzeń

Ponadto, treści językowe będą dobierane zgodnie z aktualnymi potrzebami dzieci przedszkola, zakładając, że są one dostosowane do wieku nauczanych dzieci.

6. Metody i formy pracy

1/ TPR

Dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym mają dużą potrzebę ruchu oraz najlepiej uczą się wykorzystując ruch. Biorąc to pod uwagę metoda TPR, która zakłada rozumienie ze słuchu poleceń w języku angielskim i wykonywanie rozumianych czynności, jest jedną z najlepszych metod nauczania dzieci, ponieważ aktywizuje u dzieci inteligencję kinestetyczną. Metoda polega na tym, iż dzieci słuchają poleceń, następnie obserwują ich realizację, na koniec samodzielnie naśladują polecenia. Kolejnym etapem jest gotowość wymówienia, a nawet zamiany miejsc z nauczycielem. W metodzie TPR wykorzystuje się liczne materiały autentyczne, zdjęcia, piosenki, rymowanki, etc. Połączenie metody reagowania całym ciałem z umuzykalnieniem daje dodatkowe efekty rozwoju motorycznego i lingwistycznego. Dzieci uczą się struktur i słownictwa poprzez ruch i imitację gestów, kojarzą poszczególne melodie i/lub gesty z materiałem leksykalnym.

2/metoda naturalna

Metoda ta zaleca całkowitą eliminację języka ojczystego z zajęć językowych. Kiedy nauczyciel prowadzi zajęcia z użyciem tylko i wyłącznie języka obcego dzieci stają się otoczone językiem angielskim i zaczynają poznawać świat właśnie w tym języku. Ma to bardzo duże znaczenie

dla dalszego procesu nauczania, ponieważ dzieci szybciej zaczynają rozumieć język angielski, zaczynają w pewnym stopniu myśleć po angielsku, co ogranicza chęć tłumaczenia wszystkiego z języka angielskiego na polski i odwrotnie w dalszych okresach życia, co prowadzi do problemów ze swobodnym komunikowaniem .

3) Metoda Komunikacyjna

Metoda komunikacyjna zakłada tworzenie sytuacji jak najbardziej zbliżonych do autentycznych sytuacji, w których mogły kiedyś się znaleźć dzieci, np. zabawa w sklep. Zadaniowość jest najważniejszą cechą tej metody.

4) Metoda Bezpośrednia i Audiolingwalna

Obie metody, mimo sprzecznego podejścia do błędów językowych, zakładają stymulowanie rozwoju mowy i poprawnej wymowy w języku obcym. Obie skupiają się na wykorzystaniu drylu językowego, który jest najodpowiedniejszym dla dzieci w wieku 3-6 lat sposobem ćwiczenia słownictwa, struktur gramatycznych, wyrażeń i fraz typowych dla danego języka. Zastosowane zostaną najróżniejsze, śmieszne, połączone z gestem, zmianą głosu, śpiewem dryli językowych, które pomagają dzieciom w uczeniu się.

5) Metoda projektu edukacyjnego

Metoda projektu polega na samodzielnym inicjowaniu, planowaniu, wykonywaniu i ocenie realizacji zadań edukacyjnych. Pozwala zatem dzieciom na samodzielne rozwijanie zainteresowań, kierowanie własnym uczeniem się podczas gdy nauczyciel pełni funkcję wspomagającą, kierującą i organizującą.

Projekt, to metoda w której:

- dziecko, lub grupa prowadzi badania na jakiś temat, który jest dla nich ważny i odnosi się do ich życiowych doświadczeń
- aktywność badawcza może trwać dłuższy czas
- dzieci planują działania samodzielnie lub w grupach
- dzieci wybierają miejsca zajęć terenowych
- dzieci wybierają materiały źródłowe.

Formy pracy

- praca z całą grupą dzieci
- powtarzanie chóralne, powtarzanie indywidualne, próba prostych wypowiedzi
- praca indywidualna: prace plastyczne, praca z kartą pracy

W grupach 5- i 6 –latków w późniejszych okresach nauki można wprowadzać pracę w parach.

7.PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW

Odpowiedni wybór podejścia metodycznego, metody nauczania, procedur osiągnięcia celów nauczania, oraz techniki jest gwarancją właściwego przebiegu zajęć. Większość zaplanowanych w tym programie technik jest znana nauczycielom języka i nauczycielom wychowania przedszkolnego, dlatego może ulegać niemalże nieograniczonym modyfikacjom, tak aby dopasować je do potrzeb najmłodszych uczniów w danym dniu i okresie nauki. Poniżej omówione są jedynie te procedury i techniki, które będą wyróżnikiem tego właśnie programu.

a) Nauka poprzez piosenki i rymowankę.

Piosenki i rymowanki są jednymi z głównych założeń programowych. Wprowadzenie ich ma na celu doskonalenie pamięci mechanicznej i pozwala na wprowadzenie struktury gramatycznej i słownictwa przewidzianego na daną jednostkę lekcyjną. Piosenki wykorzystują naturalną predyspozycję dziecka do przyswajania języka poprzez ruch i imitację. Dzieciom muzyka ułatwia zapamiętywanie słów, struktur lub fraz, ponieważ kojarzą je z melodią. Piosenki i rymowanki są więc doskonałą bazą do ćwiczeń komunikacyjnych lub dramatycznych. Piosenki wystąpią na każdym zajęciu często w formie tak ważnych dla dzieci przedszkolnych rutyn. Powtarzające się co lekcja stałe elementy zajęć, takie jak np. piosenka na powitanie i pożegnanie budują w dzieciach poczucie bezpieczeństwa.

b) Praca z nagraniami i filmami video

Wykorzystanie nowoczesnych technologii jest również jednym z najistotniejszych założeń jeśli chodzi o techniki użyte do osiągnięcia celów nauczania. Komputery, gry

komputerowe, tablety i aplikacje multimedialne są wśród jednych z najważniejszych zainteresowań dzieci, nawet już w wieku przedszkolnym. Użycie tych sprzętów w czasie zajęć językowych jest dla grupy bardzo motywujące. Program zakłada użycie plików audio i video przedstawiających piosenki i rymowanki, które znane są dzieciom na całym świecie.

c) Praca z kartami obrazkowymi (flashcards)

Karty obrazkowe są niezastąpioną pomocą dydaktyczną w pracy z małymi dziećmi). Powinny być używane do prezentowania nowego słownictwa. Można umieścić je na ścianie lub podłodze, aby powtarzać słownictwo. Flashcards mają zastosowanie w wielu innych ćwiczeniach dodatkowych np. zgadywanki np. nauczyciel zgaduje co jest na karcie którą widzą dzieci It's a car?. Dzieci muszą zrozumieć, co mówi nauczyciel i zareagować Yes!/No!

d) Gry i zabawy językowe

Jak już wspomniano zabawa jest naturalną potrzebą dziecka i jego najważniejszą aktywnością w ciągu dnia, kreatywne wykorzystanie jej walorów poznawczych, językowych i społecznych rozwija wszystkie rodzaje inteligencji, a także zmysły. Gry i zabawy motywują dzieci do nauki i tworzą miłą, przyjazną atmosferę na zajęciach. Wprowadzanie elementów nauczania poprzez integrację multisensoryczną jest istotnym wyróżnikiem programu, dla przykładu dzieciom łatwiej jest zapamiętać nazwy owoców kiedy mogą ich dotknąć, powąchać lub posmakować.

e) Nauka przez działanie

Do aktywności zatytułowanej nauka przez działanie należą różne prace plastyczne, takie jak: wyklejanie, wycinanie, kolorowanie, lepienie, które uwrażliwiają dzieci estetycznie i rozwijają ich umiejętności psychomotoryczne. Program zakłada również, że nauką przez działanie nazwać można aktywności związane z wykorzystaniem elementów narracji, dramy i odgrywania różnych ról.

f) Praca z pacynką

Użycie pacynki jest bardzo pomocne w celu nawiązania efektywnego kontaktu z dziećmi oraz stworzenia poczucia tajemniczości i podniecenia w prezentacji słownictwa. Pozwala także w jednakowy sposób rozpoczynać i kończyć każdą lekcję. Rutynowe działania (daily routine) są

bardzo ważnym elementem pracy z dzieckiem. Pacynka jest niezastąpiona np. przy przedstawianiu historyjki. Jedną z technik wykorzystania pacynki jest posługiwanie się pacynką wyłącznie wtedy, gdy nauczyciel mówi po angielsku. W przypadku gdy zachodzi chwilowa konieczność użycia języka ojczystego, nauczyciel odkłada pacynkę. Techniki narracyjne i dramowe kształtują kompetencje komunikacyjne, rozwijają inteligencję werbalną, jak również inter- i intrapersonalną.

8. TECHNIKI NAUCZANIA

Istotą technik nauczania stosowanych w poniższym programie jest zmienność ich dynamiki i zastosowanie wielu różnych technik w ciągu jednej jednostki zajęciowej. Wśród technik nauczania słownictwa wśród 3-5 latków autorka proponuje:

- prezentacja słownictwa i ćwiczenia utrwalające przy użyciu kart obrazkowych, zdjęć, oraz przedmiotów i materiałów autentycznych, w tym gry i zabawy językowe takie jak: memory, pary, przeciwieństwa, domino, Czarny Piotruś, itp.
- prezentacja materiału na podstawie bajek, opowiadań i filmów video;
- dryle językowe – czyli powtarzanie słownictwa i fraz, szczególnie w sposób zabawny, wykorzystujący elementy dramy, gesty, zmieniający się ton głosu, powtarza nie za nauczycielem, za lektorem lub za charakterem z kreskówki, ponadto dryle łańcuchowe polegające na zapamiętaniu i powtórzeniu, tego co powiedzieli pozostali uczestnicy zabawy;
- utrwalenie materiału na podstawie piosenek i rymowanek;
- utrwalenie materiału językowego przy pomocy technik rozwijających umiejętności motoryczne, takie jak rysowanie, lepienie, wyklejanie, kolorowanie, itp. zgodnie z poleceniem prowadzącego;

Techniki nauczania wymowy:

- dryle językowe czyli powtarzanie za modelem językowym;
- powtarzanie rymowanek, łańcuszków językowych (tongue twisters), słów piosenek;

Techniki nauczania komunikacji językowej, strategii i funkcji komunikacyjnych:

- prowadzenie krótkiej rozmowy poprzez odpowiadanie na pytania wyrazem, frazą lub całym zdaniem w grupach starszych z pomocą prowadzącego zajęcia;
- nauka funkcji komunikacyjnych poprzez połączenie ich z gestem, ruchem, melodią;
- nauka i utrwalenie dialogów w ramach elementów metody dramy poprzez powtarzanie i naukę pamięciową;

Techniki rozwijania umiejętności słuchania ze zrozumieniem:

- słuchanie i wykonywanie poleceń nauczyciela;
- słuchanie i imitacja gestów, ruchów usłysanych w piosence lub rymowance przedstawionych przez prowadzącego;
- zrozumienie ogólne wysłuchanego tekstu np. bajki;

Techniki nauczania gramatyki i struktur:

- prezentacja i utrwalenie struktur gramatycznych na kartach obrazkowych metodą drylu językowego

Techniki ewaluacji, wdrażające do samooceny i autonomii:

- udzielanie dzieciom informacji zwrotnej z naciskiem na pozytywną ocenę;
- zachęcanie dzieci do samooceny;

Materiały i środki dydaktyczne

Materiały dydaktyczne dla dzieci w wieku przedszkolnym są odzwierciedleniem treści nauczania. Zadaniem kart obrazkowych, zdjęć, ilustracji do historyjek, filmików video, i symboli graficznych ma na celu przywołanie obrazów świata rzeczywistego otaczającego dziecko, a następnie pobudzenie wyobraźni dzieci i otwarcie przed nim nowych horyzontów. Na zajęciach będą wykorzystywane zamiast podręcznika karty pracy.

Środki dydaktyczne wspomagające realizację programu:

- nowoczesny sprzęt audiowizualny: rzutnik, laptop, sprzęt grający;

- płyty CD/ DVD/ nagrania MP3;
- kartoniki obrazkowe – „flashcards”;
- plakaty;
- realia i wizualia (materiały autentyczne – zdjęcia i mapy, owoce, warzywa, inne produkty żywnościowe, zabawki i modele);
- balony, piłki, packi na muchy, kostki do gry wraz z pionkami, gry planszowe, domina, karty bingo, karty memory, pacynki, farby, nożyczki, kleje, kredki;

9.PLANOWANE OSIĄGNIĘCIA DZIECI W okresie edukacji przedszkolnej dziecko zdobywa dużo nowych umiejętności, również w zakresie nauki języka angielskiego poznaje wiele nowych słów i struktur, nabywa umiejętności rozumienia ze słuchu oraz bardzo podstawowego porozumiewania się (komunikacja ustna).Osiągnięcia poszczególnych dzieci są oczywiście zróżnicowane ; każde dziecko rozwija i uczy się w swoim tempie, które zależy od wielu czynników, m.in. osobowości dziecka, jego preferencji w uczeniu się czy liczby zadań poświęconych na rozwijanie kompetencji językowych. Podane poniżej osiągnięcia uczniów odnoszą się do umiejętności, jakie dzieci zazwyczaj zdobywają na koniec etapu przedszkolnego.

Dziecko kończące przedszkole:

Nabywa wiadomości:

- rozumie proste polecenia i właściwie na nie reaguje
- rozpoznaje i nazywa w języku obcym obiekty w najbliższym otoczeniu
- potrafi klasyfikować słowa w zestawy tematyczne
- potrafi podać przymiotniki o przeciwnym znaczeniu
- rozumie i wykorzystuje proste struktury gramatyczne

Nabywa umiejętności

Dziecko kończące przedszkole:

- potrafi rozpoznać brzmienie i melodię języka angielskiego;
- rozumie proste polecenia nauczyciela i właściwie, werbalnie lub pozawerbalnie, na nie reaguje;
- powtarza proste zwroty często używane w grupie;
- rozumie i nazywa obiekty w najbliższym otoczeniu;
- rozpoznaje i recytuje wierszyki i rymowanki, śpiewa piosenki z repertuaru dziecięcego;
- rozumie sens opowiedzianych historyjek, gdy są wspierane obrazkami, gestami, przedmiotami.

Samodzielność w uczeniu się

Dziecko kończące przedszkole:

- rozumie potrzebę uczenia się języka angielskiego;
- jest wrażliwe na melodię języka angielskiego;
- potrafi zrozumieć znaczenie słów z kontekstu (w piosence, historyjce, bajce);
- chętnie bierze udział w zajęciach i sam podejmuje wolę wykonania zadania;

10. OCENA GLOBALNA

Monitorowanie postępów dzieci to niezwykle istotna część pracy nauczyciela, również uczącego języka angielskiego w przedszkolu. Systematyczne rejestrowanie postępów dziecka pozwoli nauczycielowi obserwować zarówno efekty ściśle językowe (liczba zapamiętanych słów i zwrotów, wymowa czy prawidłowość wypowiedzi) jak i elementy pozajęzykowe

(umiejętność słuchania i wykonywania poleceń, pracy w parach i w grupach, chęć niesienia pomocy innym, itd.) .

11.Literatura źródłowa

Brzozowska, P. (2013) „Metoda Total Physical Response w praktyce szkolnej – przykłady ćwiczeń z języka angielskiego”, w: Języki Obce w Szkole, 02/2013, Warszawa: FRSE Cameron, L. (2005)

Teaching Languages to Young Learners. Cambridge: CUP Copland, F., Garton, S. i Davis, M. (2012)

Crazy Animals And Other Activities for Teaching English to Young Learners. Londyn: British Council Galloway, Ch. (1997)

Psychologia nauczania i uczenia się. Warszawa Gardner, H. (1983)

Frames of mind. The theory of multiple intelligences. New York Gardner, H. (2002)

Inteligencje wielorakie. Teoria w praktyce. Poznań: Media Rodzina Haynes, Judie (2007).

[Getting Started With English Language Learners: How Educators Can Meet the Challenge](#)

Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development. Komorowska, H. (1999)

O programach prawie wszystko, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne Komorowska, H. (2005)

Metodyka nauczania języków obcych. Warszawa: Fraszka Edukacyjna Kotarba-Kotańczuk, M. (2014)

Wczesne nauczanie języków obcych w Polsce w kontekście europejskim. [prezentacja konferencyjna], dostęp 27.09.2014r. z http://www.ore.edu.pl/strona-ore/index.php?option=com_phocadownload&view=category&download=2498:wczesne-nauczanie-jzykw-obcych-w-polsce-w-kontekcie-europejskim&id=229:szeciolatek-na-zajciach-jzykowych&Itemid=1063. Pamuła, M. (2006)

Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym. Warszawa: Fraszka Edukacyjna Pamuła, M. (2008)

Inteligencje wielorakie na zajęciach języka angielskiego, czyli Jak skutecznie i ciekawie uczyć dzieci w młodszy m wieku szkolnym. Warszawa: Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli Pamuła, M., Rzyska, J. i M. Dobkowska (2014)

Moje pierwsze europejskie portfolio językowe. Poradnik dla rodziców i nauczycieli.
Warszawa: ORE

Reilly, V. i S. M. Ward (2003) *Very Young Learners*. Oksford: Oxford University Press
Siemiaszko B. i M. Kuczyński (2009)

Angielski na dobry początek. Sobczak, A. (2012) „ Nauka języka obcego dzieci w wieku przedszkolnym”, w: *Studia Edukacyjne* 21/2012, Poznań: Wydawnictwo Uniwersytetu Adama Mickiewicza
Werbińska, D. (2004)

Skuteczny nauczyciel języka obcego. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.